

Oscar Hansen: Den Ændring, som det andet Ting har vedtaget i Forslaget efter den højtærede Ministers Anmodning, betragter jeg som udelukkende redaktionel, men dog som en redaktionel Ændring, der var nødvendig, og jeg vil derfor tillade mig at anbefale det høje Ting at godkende Forslaget, saaledes som det nu foreligger. Af de Spørgsmaal, der have været fremme til Behandling i det andet Ting, skal jeg kun ganske kort berøre et enkelt; det angaar en Ændring, som i sin Tid blev indsat her i Tinget med Tingets Billigelse. Den findes i § 2 b. om Sange, Danse o. s. v. Det vilde jo være ønskeligt, og jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der fremkom i det andet Ting, at dersom det skulde vise sig, at Domstolens Fortolkning af enkelte Bestemmelser i denne Lov var saadan, at man maatte supplere den og foretage Ændringer, man da ogsaa vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal. Den højtærede Minister har ganske sikkert fuldstændig Ret i, det er fuldstændig korrekt af ham, at forelægge Lovforslaget med den af Folketinget stillede Ændring, men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at Visedigtere og Sangdigtere vedblivende ere Genstand for en Retsusikkerhed, som de andre Forfattere ikke ere udsatte for, uagtet det maa indrømmes, at disse Vise- og Sangdigtere have en meget stor Betydning for vort Folk. Der er ingen Tvivl om, at den Mand, der har skrevet en Sang som „Jylland mellem tvende Have“ eller „Frem Bondemand, frem“, har en lige saa stor Betydning for det aandelige Liv i Folket som den, der har skrevet en Novelle eller Roman ude fra Landsbyerne, og den Mand, der har skrevet om Biskop Absalon, der bo'de i Lille Kongensgade, har lige saa stor Værdi for Folket som den Mand, der paa Prosa skriver om en Lazon fra Vesterbros Sidegader. Sangens Magt over for den enkelte og til Hjælp paa Stemningen i Hjemmet er saa anerkendt, at den ikke behøver at omtales. De Folk, der skrive vore Sange, kunne og ville vi ikke undvære, men de ere dog vedblivende udsatte for en Retsusikkerhed, som de andre Forfattere ikke ere udsatte for. Kommer der ad Aare en Lejlighed til at supplere Loven, vil jeg anmode den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt herpaa.

Ellers vil jeg kun lykønske Ministeren til den heldige Haand, hvormed han har formaet at føre Lovforslaget igennem begge Rigsdagens Ting. Lovforslaget, som

det her foreligger, betegner et Fremskridt i Retfærdighed, en forøget Retssikkerhed for en Klasse Medborgere, og ud fra denne min Opfattelse kan jeg kun rette en Lykønskning til den højtærede Minister.

I Anledning af den Diskussion, der har fundet Sted mellem det ærede Medlem for Veringe (Holm) og den højtærede Minister, maa jeg maaske gøre et Par Bemærkninger. Jeg vil da sige, at jeg billiger fuldstændig, at det ærede Medlem for Veringe har henledet Opmærksomheden paa, at visse Arter af Oplæsning for Fremtiden kunne komme ind under denne Lov, og det glæder mig, at det ærede Medlem for Veringe ikke har forlangt, at vi i det Øjeblik, vi indføre en Retssikkerhed, tillige skulde aabne en Ventil for Retsusikkerhed. Selve Bøden 50 Kr. er sat ind som Garanti for Retssikkerheden paa dette Omraade lige over for de Folk, der leve af at oplæse andre Folks Værker, og samtidig at ødelægge denne Garanti ved at sætte en mindre Bøde vilde der være ringe Anledning til. Jeg finder det derfor saa meget mere heldigt, at det ærede Medlem for Veringe har henledet Opmærksomheden derpaa.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, vil vistnok ved Domstolene blive afgjort i Analogi med §§ 14 og 15; man vil ganske sikkert derudfra hente Analogien ved Bedømmelsen af dette Forhold med Oplæsere, som det ærede Medlem berørte. Kun skal jeg endnu med Hensyn til optrykte Ting bemærke, at der vil naturligvis kunne fremkomme mere komplicerede Tilfælde end dem, som det ærede Medlem fremsatte. Thi hvor en Forfatter ligefrem optrykker ældre Udgaver er Sagen klar nok, men naar Udgaven fremkommer som gennemset, ændret, revideret Udgave, bliver Forholdet en lille Smule mere indviklet, men efter denne Lov sikkert ikke paa en saadan Maade, at man behøver at nære Betænkeligheder.

Jeg vil, som sagt, opfordre det høje Ting til at godkende Lovforslaget i den nuværende Affattelse. Siden vi sidst behandlede det, er der kun sket det ny, at en lidt mindre heldig Redaktion vedrørende Paragraffen om Bødebestemmelser er ændret til en mere heldig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg har kun begæret Ordet for at sige, at den Henstilling, som fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) skal jeg tage under Overvejelse.